

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- a felperest érintő részében semmisítse meg az Európai Unió Bizottsága által a COMP/39.452 — „ablak- és üvegajtónyitó szerkezetek”-ügyben 2012. március 28-án hozott C(2012) 2069 végleges megtámadott határozatot;
- másodlagosan megfelelően csökkentse a felperessel szemben kiszabott bírságot;
- az alperest kötelezze az eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes kilenc jogalpra hivatkozik.

1. Először is a bírságot kiszabó határozat tévesen indul ki az EUMSZ 101. cikk megsértéséből. Ilyen jogsértés azonban nem jön szóba, mivel a megbeszélésekről a piac mások oldala teljes mértékben tudott, és kívánságára került azokra sor.
2. Másodszor a bírságot kiszabó határozat tévesen indul ki abból, hogy a forgató-buktató nyitószervezeteken kívül más típusú nyitószervezetek képezték a részt vevő vállalkozások közötti megbeszélések tárgyát.
3. Harmadszor, még ha fenn is állna az EUMSZ 101. cikk megsértése, a bírságot kiszabó határozat mindenképpen tévesen indul ki abból, hogy a versenyellenes magatartások különleges nyitószervezetekre is kiterjedtek.
4. Negyedszer téves azon megállapítás is, hogy a felperes részt vett bizonyos olyan versenyellenes megállapodásokban, amelyek túlterjedtek a Németországi Szövetségi Köztársaság területén. A felperest illetően legfeljebb a 2007-es évben az olasz és a görög piac tekintetében jöhetne számításba az EUMSZ 101. cikk (1) bekezdésének megsértése.
5. Ötödször a felperes másodlagosan a másodiktól negyedikig terjedő jogalapról eredően továbbá azt kifogásolja, hogy a bírság kiszámításakor tévesen vették figyelembe a toló nyitószervezetekkel, illetve a különleges nyitószervezetekkel elért forgalmat, valamint a nem Németországban elért forgalmat. E forgalmak figyelembevétele miatt az alperes által az alapösszeg megállapítása érdekében alapul vett forgalom túl magas. Ez sérti az 1/2003 rendelet 23. cikkének (3) bekezdését.
6. Hatodszor a felperes másodlagosan továbbá azt kifogásolja, hogy a bírság megállapításakor a jogsértés súlyát, valamint az elrettenést célzó növelés (ún. belépési díj) mértékét illetően mérlegelési hibát követtek el. A jogsértés súlyával, illetve az elrettenést célzó növeléssel kapcsolatos százalékat a felperes tekintetében aránytalanul magas mértékben állapították meg. Ezért e tekintetben is megsértették az 1/2003 rendelet 23. cikkének (3) bekezdését.

7. Hetedszer a felperes másodlagosan továbbá azt kifogásolja, hogy megsértették az 1/2003 rendelet 23. cikkének (3) bekezdését, amikor hibásan vették figyelembe az általa a kartell többi résztvevőjével elért forgalmat.
8. Nyolcdszor a határozat ezenkívül súlyos indokolási hiányosságban szenved. Ezért az EUMSZ 296. cikk megsértése és a felperes védelemhez való jogának ebből eredő megsértése miatt a határozatot teljes egészében meg kell semmisíteni, függetlenül attól, hogy a felperes az EUMSZ 101. cikkbe ütköző megállapodásokban részt vett-e, vagy sem. A folyamatban lévő eljárásban való orvoslás nem jön szóba.
9. Kilencedszer a Bizottság végül tévesen indul ki abból, hogy a felperes 1999. november 16-tól 2007. július 3-ig vett részt az (állítólag) versenyellenes megállapodásokban. Az 1999. november 16-tól 2007. július 3-ig tartó egységes és folyamatos jogsértésre vonatkozó kifogás azonban a 2001-es évre vonatkozó önálló áremelés, valamint a 2002-es évre vonatkozó megállapodás hiánya miatt nem megalapozott. Így legfeljebb a 2003-tól kezdődő időszakot lehetne a határozatban megállapítani. Amennyiben azonban a német piacon túlterjedő versenyellenes magatartást rónak a felperes terhére, legfeljebb a 2007-es évre vonatkozóan lehetne az EUMSZ 101. cikkbe ütköző jogsértést a terhére róni. A felperes ezért úgy véli, hogy az ő esetében nem lehet egy hét évig és hét hónapig tartó jogsértést megállapítani.

2012. június 11-én benyújtott kereset — Siegenia-Aubi és Noraa kontra Bizottság

(T-257/12. sz. ügy)

(2012/C 227/54)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Felperesek: Siegenia-Aubi KG (Wilnsdorf, Németország) és Noraa GmbH (Wilnsdorf, Németország) (képviselők: T. Caspary és J. van Kann ügyvédek)

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A felperesek azt kérik, hogy a Törvényszék:

- részben semmisítse meg a COMP/39.452 — „ablak- és üvegajtónyitó szerkezetek”-ügyben 2012. március 28-án hozott C(2012) 2069 végleges európai bizottsági határozatot a felpereseket érintő részében;

- másodlagosan az EUMSZ 261. cikk alapján megfelelően csökkentse a felperesekkel szemben a megtámadott határozatban kiszabott bírság összegét;
- az alperest kötelezze ezen eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresetük alátámasztása érdekében a felperesek nyolc jogalpra hivatkoznak.

1. Először is az alperes a megállapításai során megsértette a bizonyítási teherre (az 1/2003 rendelet 2. cikke), a bizonyítás szintjére és az indokolási kötelezettségre vonatkozó elveket. Közelebbről az alperes nem bizonyította megfelelően, hogy a forgató-buktató nyitószerkezetek német árainak állítólagos jelzésértéke valamennyi nyitószerkezet-technológia és -anyag tekintetében az egész EGT-ben érvényesül, ezért a rá háruló bizonyítási terhet meg nem engedett módon csökkentette.
2. Másodszor az alperes tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította, hogy az állítólagos megállapodások az egész EGT-re kiterjedtek, illetve ezzel kapcsolatban nem szolgált kellő bizonyítékkal.
3. Harmadszor az alperes tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította — és ezzel kapcsolatban nem szolgált kellő bizonyítékkal —, hogy az állítólagos jogsértés valamennyi nyitószerkezet-technológiát és -anyagot érintette.
4. Negyedszer a felperes tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította — és ezzel kapcsolatban nem szolgált kellő bizonyítékkal —, hogy 2002-ben árra vonatkozó megállapodásokat kötöttek. Ezáltal a bírságkiszabási iránymutatást e tekintetben is jogilag tévesen alkalmazta, mivel hibásan állapította meg, hogy a jogsértés 1999-től 2007-ig tartott. Ezenkívül az alperes megsértette az 1/2003 rendelet 25. cikkét, mivel az eljárások már 2002 előtt elévültek.
5. Ötödször az alperes tévesen alkalmazta a jogot, amikor egy társaság magatartását — amely társaságban csak kisebbségi részesedés állt fenn — a felpereseknek tudta be, és ezáltal megsértette a leányvállalatok cselekményei anyavállalatnak való betudására vonatkozó szabályokat, valamint az indokolási kötelezettséget.
6. Hatodszor az alperes a bírság kiigazításakor megsértette az egyenlő bánásmód, az arányosság és a gondos ügyintézés elvét, valamint az indokolási kötelezettséget. Továbbá az alperes megsértette a bírságkiszabási iránymutatás szövegét, rendszerét és szellemét.

7. Hetedszer az alperes a jogsértés súlyának meghatározásakor megsértette az arányosság és a gondos ügyintézés elvét, valamint a bírságkiszabási iránymutatás 20., 23. és 25. pontját, továbbá az indokolási kötelezettséget.
8. Nyolcdszor az alperes az enyhítő körülmények megállapításakor megsértette az egyenlő bánásmód elvét, a bírságkiszabási iránymutatás 29. pontját, valamint az indokolási kötelezettséget. Közelebbről az alperes nem vette figyelembe azon tényeket, hogy a felperesek cselekménye nem volt szándékos, és hogy azok aktívan együttműködtek.

2012. június 11-én benyújtott kereset — Alban Giacomo kontra Bizottság

(T-259/12. sz. ügy)

(2012/C 227/55)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Felperes: Alban Giacomo SpA (Romano d'Ezzelino, Olaszország)
(képviselők: S. Nanni Costa, F. Di Gianni és G. Coppo ügyvédek)

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- az EUMSZ 261. cikken alapuló korlátlan felülvizsgálati jogkörében eljárva adott esetben semmisítse meg, illetve másodlagosan csökkentse a vele szemben kiszabott bírság összegét;

— a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A jelen ügyben megtámadott határozat ugyanaz, mint a T-248/12. sz., Carl Fuhr kontra Bizottság ügy tárgyát képező határozat.

Keresete alátámasztása érdekében a felperes két jogalpra hivatkozik.

1. Az első, az Alban Giacomo SpA terhére rótt jogsértés időtartama meghatározásának jogellenességére alapított jogalap
 - Az első jogalappal a felperes előadja, hogy a terhére rótt jogsértés azon utolsó találkozáson ért véget, amelyen részt vett, azaz 2006. szeptember 11-én, nem pedig a Bizottság által 2007. július 3-án elvégzett helyszíni vizsgálatok időpontjában.